

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci žalobce: **P. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, **t a k t o :**

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah žaloby

Žalobce žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 18. 4. 2016 napadl úkon žalovaného označený jako „rozhodnutí o odvolání“ ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUKHK-11830/DS/2016/GL, kterým žalovaný zamítnul odvolání žalobce a potvrdil úkon Magistrátu města Hradec Králové označený jako „rozhodnutí“ ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. SZ MMHK/029682/2016 OD2/HJ MMHK/031448/2016, kterým správní orgán prvního stupně podle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl žádost žalobce o zápis změny vlastníka silničního vozidla Yamaha XTZ 750 SUPER TENERE, registrační značky ... (dále jen „vozidlo Yamaha“), a to coby správní orgán věcně a místně příslušný k zápisu změny vlastníka silničního vozidla dle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“).

S ohledem na shora uvedená označení úkonů správních orgánů brojil proti nim žalobce žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tato skutečnost byla zřejmá z obsahu žaloby, tak ji výslovně potvrdil žalobce při jednání soudu (k tomu v podrobnostech níže).

V žalobě žalobce popsal okolnosti spojené s nákupem vozidla Yamaha a důvody, pro které neprodleně po uzavření kupní smlouvy nepodal návrh na zápis změny vlastnického práva ve svůj prospěch do registru silničních vozidel a pro které tento krok odkládal až doby, kdy tento zápis už správní orgán odmítl provést. V návaznosti na sdělení správního orgánu, že s ohledem na znění Čl. II (Přechodná

ustanovení), bod 2., bod 4. písm. b) a bod 5. zákona č. 239/2013 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2015 novelizován zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, se vozidlo Yamaha považuje od 1. 7. 2015 za zaniklé, se obrátil se žádostí o pomoc jak na Veřejného ochránce práv, tak na svého poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Ovšem bezúspěšně.

Žalobce tvrdí, že předmětná právní úprava není proporcionální. Skutečnost, že pokud vlastník silničního vozidla, u něhož není zapsán jako vlastník, nepodal žádost o svůj zápis do registru silničních vozidel v zákonem stanovené lhůtě (tedy do 30. 6. 2015), dojde ze zákona k zániku takového silničního vozidla, považuje za doživotní trest, který není možné nijak zhojit a který neodpovídá povaze zanedbané povinnosti. Ze strany žalobce se přitom jednalo o pouhé opomenutí, v důsledku kterého zákonná lhůta pro zápis změny vlastníka silničního vozidla uplynula, nikoliv o úmysl.

V návaznosti na to konstatoval, že citovanou právní úpravu považuje za rozpornou s ústavním pořádkem, konkrétně s čl. 4 odst. 4 a čl. 11 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod. Dle žalobce totiž došlo uvedeným postupem k nucenému omezení jeho vlastnického práva k vozidlu Yamaha. Toto vlastnické právo sice nikdo nerozporuje, ale fakticky již uvedené silniční vozidlo nemůže prodat jako motorku, ale pouze na náhradní díly. Navíc motorku si kupoval hlavně proto, aby na ní mohl jezdit, což nyní nemůže a náprava dle citované právní úpravy není možná. Dle žalobce přitom takový účel právní úpravy není logický a nedává smysl.

Přestože tak výslovně neučinil, bylo z obsahu žaloby naprosto zřejmé, že se domáhá zrušení napadených „rozhodnutí“.

II. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě a repliky žalobce

Ve vyjádření k žalobě odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na obsah zákona č. 293/2013 Sb., kterým byl novelizován zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Dle něho měl žalobce možnost podat na příslušném registru silničních vozidel do 30. 6. 2015 žádost o zápis vlastníka a provozovatele. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, nebylo vozidlo Yamaha ke dni 30. 6. 2015 „doregistrováno“ a tzv. administrativně zaniklo. Zároveň nenávratně ztratilo svou technickou způsobilost a již nelze opětovně do registru silničních vozidel přihlásit. Dle žalovaného tak správní orgány obou stupňů postupovaly plně v souladu se zákonnou úpravou. Navrhl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Žalobce podal v reakci na vyjádření žalovaného ještě repliku, v ní však v podstatě pouze zopakoval obsah žaloby.

III. Jednání soudu

Před zahájením soudního jednání nařízeného na 21. 2. 2017 seznámil soud žalobce s aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 As 281/2015-57) týkající se charakteru zápisu změn údajů v registru silničních vozidel. Dle ní provedení zápisu změn údajů v registru silničních vozidel není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., ale jedná se dle § 158 odst. 1 správního řádu o tzv. jiný úkon dle části čtvrté správního řádu, proti němuž není obrana formou

žaloby proti rozhodnutí správního orgánu přípustná. V souvislosti s tím byl žalobce poučen o rozdílu mezi žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. a žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s., která by dle názoru krajského soudu mohla být tím typem žaloby, kterým by se žalobce proti postupu správních orgánů mohl bránit. Ovšem ve lhůtách dle § 84 odst. 1 s. ř. s., na něž soud žalobce rovněž upozornil.

V návaznosti na toto poučení žalobce sdělil, že na podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu trvá a o připuštění změny tohoto typu žaloby na žalobu zásahovou žádat nebude. V souvislosti s tím odkázal na obsah rozhodnutí zdejšího soudu sp. zn. 31 A 14/2016, z jehož obsahu dle něho plyne, že po něm tehdy soud existenci správního rozhodnutí požadoval. On si v návaznosti na tento právní názor takové rozhodnutí opatřil a to dnes napadá žalobou.

Po následném zahájení jednání žalobce i žalovaný setrvali na svých dosavadních stanoviscích. Žalobce předložil soudu své písemné vyjádření, jehož obsah byl konstatován a shoduje se v podstatě s obsahem žaloby. Dále přiložil fotokopii článku z Hospodářských novin ze dne 2. 9. 2016, který se týká jeho případu i dané problematiky obecně.

IV. Skutkové a právní závěry soudu

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným a z obsahu podkladů předložených žalobcem jako přílohy žaloby krajský soud zjistil, že žalobce si dne 15. 9. 2014 koupil vozidlo Yamaha, ovšem dle tehdy platné právní úpravy došlo pouze k odhlášení předcházejícího vlastníka vozidla, žalobce žádost o zápis sebe coby vlastníka vozidla do registru silničních vozidel nepodal. Důvody, které jej k tomu vedly, jak plyne z žaloby, byly plně na straně žalobce. Stručně se dá říci, že si sice této povinnosti byl vědom, ovšem z různých subjektivních příčin (nepojízdnost motorky, její opravy, nedostatek času) její splnění stále odkládal, neboť spoléhal na to, že po odhlášení předchozího vlastníka z registru silničních vozidel již o motorku „nemůže přijít“.

Na Magistrát města Hradec Králové se s úmyslem podat žádost o zápis změny vlastníka do registru silničních vozidel dostavil až v srpnu 2015, kdy chtěl s vozidlem Yamaha odjet na dovolenou. Nejprve ústně a následně sdělením ze dne 7. 8. 2015 byl prvoinstančním správním orgánem informován, že ze zákona došlo s ohledem na znění Čl. II (Přechodná ustanovení), bod 2., bod 4. písm. b) a bod 5. zákona č. 239/2013 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2015 novelizován zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, k zániku vozidla Yamaha. Následně se žalobce obrátil se žádostí o pomoc jak na poslance P. B., tak na Veřejného ochránce práv, tak na žalovaného. Od všech zmíněných se mu dostalo odpovědi v podstatě v tom smyslu, že postup správního orgánu prvního stupně byl v souladu se zákonem, diskutována byla pouze vhodnost a přiměřenost citovaných ustanovení.

V reakci na to napadl žalobce žalobou ze dne 19. 11. 2015 zmiňované sdělení Magistrátu města Hradec Králové ze dne 7. 8. 2015, kterým byl informován, že jej nelze zapsat do registru silničních vozidel jako vlastníka vozidla Yamaha a že toto vozidlo ze zákona zaniklo. A to žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a

násl. s. ř. s. Zdejší soud rozhodl o žalobě usnesením ze dne 27. 1. 2016, č. j. 31 A 14/2015-29, a to tak, že žalobu odmítnul. Vyšel z právního názoru, že ono sdělení (stejně jako následné sdělení žalovaného ze dne 22. 9. 2015) nelze z formálního ani z materiálního hlediska považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. a že žalobce písemnou žádost o registraci sebe jako vlastníka vozidla Yamaha do registru silničních vozidel doposud nepodal, proto o ní nemohlo být ani rozhodnuto.

V návaznosti na to podal žalobce dne 15. 2. 2016 u Magistrátu města Hradec Králové písemnou žádost o zápis změny vlastníka vozidla Yamaha. O ní pak správní orgány rozhodly „rozhodnutími“, která jsou předmětem této žaloby.

Senát krajského soudu rozhodující o této žalobě však nemohl přehlédnout, že v mezidobí se k povaze zápisu změn údajů v registru silničních vozidel vyjádřil Nejvyšší správní soud. Konkrétně se tak stalo v jeho rozsudku ze dne 11. 2. 2016, č. j. 9 As 281/2015-57 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto usnesení jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ze závěrů tohoto judikátu považuje krajský soud za vhodné ocitovat zejména následující:

[23] Provedení zápisu změn údajů v registru silničních vozidel tak patří podle § 158 odst. 1 správního řádu do kategorie tzv. *jiných úkonů* dle části čtvrté správního řádu. Nejedná se tedy o správní rozhodnutí vydané v rámci správního řízení. Nepřichází proto pojmově v úvahu obnova řízení dle § 100 a násl. správního řádu, neboť zde není žádné správní řízení zakončené pravomocným meritorním rozhodnutím, které by bylo možné obnovovat.

[24] Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích byl významně novelizován zákonem č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla). Podle jeho přechodných ustanovení obsažených v čl. II bod 1 platí, že: *„Řízení o zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel a zápisu změny údaje zapisovaného do registru silničních vozidel zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 56/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“* Ačkoliv přechodné ustanovení hovoří o řízení, ze shora uvedeného je zřejmé, že se nejedná o správní řízení, ale pouze o zákonem upravený postup, který správním řízením není. Postup vedoucí k zápisu změny údaje zapisovaného do registru silničních vozidel zahájený před účinností této novely (tj. ve vztahu k posuzovaným ustanovením přede dnem 1. 1. 2015) proto podléhá režimu zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích ve znění účinném před touto novelou. Mimo to shora uvedené závěry stran změny údaje o vlastníku vozidla lze v zásadě obdobně vztáhnout i na podmínky nové úpravy.

S těmito závěry se krajský soud ztotožňuje. Byť tedy správní orgány rozhodly o žádosti žalobce ze dne 15. 2. 2016 o zápis změny vlastníka vozidla Yamaha v registru silničních vozidel formou rozhodnutí, nejedná se s ohledem na shora uvedené o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., a z toho důvodu proti nim žalobce nemohl s úspěchem brojit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu.

Následně se tak krajský soud zabýval právní otázkou spíše procesněprávní povahy, a to, podle kterého ustanovení s. ř. s. podanou žalobu odmítnout. Krajský soud je toho názoru, že v případě, že došel k závěru, že napadený akt není rozhodnutím, přichází v úvahu dvě varianty procesního zakončení dané věci. První z nich představuje odmítnutí žaloby s ohledem na § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení, který je v tomto případě neodstranitelný. Druhou variantou procesního postupu soudu je odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s argumentací aplikující kompetenční výlukou v § 70 písm. a) s. ř. s. za současného použití § 68 písm. e) s. ř. s., kdy dochází k odmítnutí žaloby proto, že žalobce se domáhá přezkoumání aktu, který není rozhodnutím, a proto je z přezkumu soudů ve správním soudnictví vyloučen.

Krajský soud se po nastínění výše uvedeného přiklání k první z výše uvedených variant rozhodnutí, tj. odmítnutí podané žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když v projednávané věci nejsou splněny podmínky řízení a jejich nedostatek je neodstranitelný. Dle názoru krajského soudu je zkoumání procesních podmínek řízení primární povinností soudu v každém zahájeném soudním řízení, byť uvedený závěr krajského soudu de facto znamená neaplikovatelnost § 70 písm. a) s. ř. s., čehož si je krajský soud plně vědom.

Obiter dictum považuje krajský soud za vhodné věnovat se otázce, zda-li a jakou možnost obrany proti postupu správních orgánů žalobce měl. S ohledem na znění usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, je krajský soud toho názoru, že proti zápisu změny údajů v registru silničních vozidel o vlastníku vozidla je možné se bránit zásahovou žalobou, tedy žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. Krajský soud ale připomíná, že takovou žalobu je možné podat pouze ve lhůtách stanovených v 84 odst. 1 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení musí být žaloba podána předně do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu.

V dané věci tedy o zápisu správního orgánu v registru silničních vozidel, kterým vozidlo Yamaha bylo z tohoto registru vyřazeno, protože ze zákonných důvodů začalo být považováno za zaniklé. O této skutečnosti se ale žalobce nedozvěděl až z „rozhodnutí“ napadených touto žalobou. Ale již ze sdělení Magistrátu města Hradec Králové ze dne 7. 8. 2015 (kterému navíc s největší pravděpodobností předcházelo ústní sdělení podobného obsahu při osobní návštěvě tohoto správního orgánu žalobcem, jak plyne z obsahu žaloby). O tom svědčí ostatně i obsah podání žalobce, kterými se obracel na poslance P. B. (první mailové podání je ze dne 7. 8. 2015) a na Veřejného ochránce práv (první mailové podání ze dne 6. 8. 2015). I kdyby se tedy žalobce pokusil změnit posuzovanou žalobu na žalobu zásahovou, nemohla by taková žaloba mít dle názoru krajského soudu úspěch, neboť by ji musel rovněž odmítnout, a to (vzhledem k datu doručení žaloby krajskému soudu – 18. 4. 2016) dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou.

Rovněž obiter dictum krajský soud dodává, že s ohledem na shora uvedené právní závěry nerozhodoval v tomto řízení vůbec o meritu věci, neaplikoval tedy žalobcem z pohledu ústavnosti rozporovaná ustanovení Čl. II (Přechodná ustanovení), bodu 2., bodu 4. písm. b) a bodu 5. zákona č. 239/2013 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2015 novelizován zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Dle ustálené judikatury Ústavního soudu ovšem v takovém

případě rozhodující soud podat návrh na zrušení zákona nebo jeho části pro rozpor s ústavním pořádkem ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, není oprávněn. Takový postup krajského soudu tedy vůbec nepřicházel v úvahu.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 21. únor 2017

JUDr. Jan Rutsch v.r.
předseda senátu